

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ดร.รงค์ สึงหนะ)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชามนารอด) .....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วาชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์ปลื้มกาน มังกรวงษ์) .....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี) .....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คาชาวิระ) .....กรรมการ (อาจารย์วุฒิก รงดา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน) .....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศิรินิตย์ ดิรุจจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทิมาพิช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สงครามน้ำลาย
	PALKPTIVE WAR
ชื่อ	นายชำนาญ จงไพบูลย์
รหัสนักศึกษา	45020158
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

สภาพแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจที่พัฒนา และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนั้นทำให้เกิดการแก่งแย่งแข่งขัน จึงดิชิงเด่น ทั้งจากเรื่องเงินทอง ภายศสรรเสริญ ตำแหน่งและหน้าที่การงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจต่างๆ ของตัวเองจากเรื่องดังกล่าว

มนุษย์มีวิธีรับเอาผลประโยชน์จากผู้อื่น และจากตำแหน่งหน้าที่การงานอยู่หลายๆ วิธี บางคนใช้ความสามารถของตัวเองทำงานอย่างเต็มความสามารถ บางคนใช้ความขยันอดทนแต่ในขณะที่มีคนอีกจำนวนมากมาแย่งชิงเอาวิธีรับผลประโยชน์โดยการเอาเปรียบผู้อื่นจากการใช้คำพูดต่างๆ นานา อาทิเช่น การนินทา พูดจาประจบประแจง ใส่ร้ายผู้อื่น พูดจาหว่านล้อม พูดจาขยอตัวเอง เป็นต้น ซึ่งการกระทำของคนเหล่านี้ได้สร้างปัญหาให้กับผู้อื่นอย่างมาก โดยเฉพาะในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

ปัจจุบัน คำพูดและการนินทาต่างๆ นานา ได้ระบาดและมีให้พบเจออยู่ทั่วไป และทุกที่ทุกเวลา โดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ อาทิเช่น คนรอบข้างอย่างเพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง รวมไปถึงผู้คนที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ไปจนถึงผู้มีอำนาจเป็นที่นับหน้าถือตา ของคนในสังคมก็ยังมี การนินทา พูดจาเสียดสีกันอยู่ตลอดเวลา เช่นกัน ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ เหล่านี้ทั้งที่ได้พบเจอจากประสบการณ์ และจากผู้อื่นบอกเล่าล้วนมีผลกระทบต่อสภาพของจิตใจ และความรู้สึกของข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้รวบรวม เอาความรู้สึกต่างๆ เกี่ยวกับ คำพูดที่ไม่ดี หรือการนินทาต่างๆ นานา มานำเสนอในรูปแบบผลงานศิลปะ ผ่านขบวนการทางความคิด และเทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรด เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูด้วยความรักและเอาใจใส่มาโดยตลอด รวมไปถึงพี่ชาย พี่สาว และญาติมิตรที่คอยให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน และข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านผู้ซึ่งประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้ และให้โอกาสในการแสดงออกทางความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ สุรพงษ์ สมสุข ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และเป็นผู้ที่คอยแนะแนวทางและให้คำปรึกษาในการปฏิบัติและแก้ไขปัญหาในการทำงานทุกขั้นตอน จนกระทั่งศิลปนิพนธ์ชุด “สงครามน้ำลาย” นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	2
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	3
ขอบเขตของ โครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรือศิลปะที่เกี่ยวข้อง	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์	8
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
กระบวนการสร้างงานจริง	18
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
วิเคราะห์องค์ประกอบภาพ	31
บทที่ 5 บทสรุป	36
บรรณานุกรม	37
ผลงานศิลปะ	38
ประวัติผู้เขียน	43

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพร่างชุดที่ 1	9
ภาพร่างชุดที่ 2	12
ภาพร่างชุดที่ 3	15
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	
รูปทรง (Forms)	26
เส้น (Line)	27
สี (Colors)	28
น้ำหนัก (Tone)	28
พื้นที่ว่าง (Space)	29
พื้นผิว (Texture)	30
ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบ	31
ผลงานศิลปะ	39

ที่มีอำนาจ บางคนอาจไร้ซึ่งความสามารถหรืออาจจะมีความสามารถ เพียงน้อยนิดในหน้าที่การงาน แต่สามารถใช้คำพูดปลิ้นปล้อน หลอกลวง หรือพูดจาไพเราะอ่อนหวานเพื่อประจบเอาใจและอาจถึงขั้นใส่ร้ายผู้อื่นเพื่อยกตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เพราะกลุ่มคนดังกล่าวนี้เองที่ทำให้เกิดปัญหาหลักในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สังคมจึงเต็มไปด้วย ผู้คนที่พูดจา โทกหก นินทา พูดจาปลิ้นปล้อนหลอกลวงอยู่ตลอดเวลา

ความสำคัญของโครงการ

จากสิ่งแวดล้อมของสังคมในปัจจุบันซึ่งเต็มไปด้วยการแก่งแย่งแข่งขัน การดำเนินชีวิตในแต่ละวันล้วนยากลำบาก ผู้คนมีความทะเยอทะยาน ต้องการที่จะได้ไปยืนในจุดที่สูงสุดของชีวิต ซึ่งนั่นหมายถึงการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของแต่ละคน ด้วยเหตุที่ต่างคนต่างต้องแก่งแย่งแข่งขันกันเพื่อให้ไปถึงในจุดหมายนั้นสภาพสังคมที่เคยสวยงามมาแต่อดีตผู้คนเคยช่วยเหลือแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างกลับกลายเป็นว่าสังคมได้เต็มไปด้วยผู้คนรอบข้างที่เหมือนศัตรู การต้องเอาชนะกันกลายเป็นเป้าหมายของแต่ละคน ชัยชนะ อำนาจ และตำแหน่งหน้าที่กลายเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องดิ้นรนไปให้ถึงตำแหน่งสูงสุดด้วยวิธีการใดๆ ก็ได้

ขณะที่สภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ววันนั้นเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งเป็นตัวบีบบังคับ ให้มนุษย์ต้องต่อสู้อย่างหนัก เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ หากแต่ว่าการจะประสบความสำเร็จนั้น อาจต้องเจอกับปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น คำพูดส่อเสียด คำพูดด่าถาก การนินทาว่าร้าย หรือผู้คนรอบข้างที่ใช้ตัวเองเป็นที่สัดของกฎเกณฑ์ และแนวความคิดของตัวเองซึ่งเต็มไปด้วยความอคติ และความกลัว ยิ่งจึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ดูคล้ายกับจะมีสิ่งบางอย่างปิดกั้นและแบ่งแยกอยู่ตลอดเวลา

ข้าพเจ้าเป็นคนๆ หนึ่งที่เดินวนเวียนอยู่ในสังคมมนุษย์บนโลกปัจจุบันที่ต้องดิ้นรนแข่งขันอยู่ตลอดเวลาเหมือนกับคนอื่นๆ โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเป็นคนหนึ่งที่ต้องเผชิญกับปัญหาของการพูด การนินทา ส่อเสียด พูดจาถากจากคนรอบข้างที่สร้างจากความคิด และหลักการหลายๆ อย่างเช่น ความอคติ ความคิดที่แข็งดี และแง่ร้าย การตัดสินใจซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ของแต่ละบุคคลนั้นล้วนแล้วแต่มีผลกระทบ โดยตรงต่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมของข้าพเจ้า จากเรื่องราวดังกล่าวมานั้น จึงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการสร้างเรื่องราวในการสร้างงานศิลปะ ในชุดดังกล่าว เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความคิดของมนุษย์ที่อุดมไปด้วยกิเลส เช่นเดียวกับข้าพเจ้าและผู้คนอีกมากมายในสังคม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นการระบายความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้าในมุมมองต่อสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยผู้คนที่นินทาว่าร้าย พุดจาใส่ร้ายต่อยุ่ตลอดเวลา
2. เพื่อต้องการแสดงผลกระทบของความรู้สึกต่างๆ ที่มีมาจากเรื่องราว ของการถูกนินทา พุดจาจากถากถาง พุดจาใส่ร้าย ฯลฯ
3. เพื่อเป็นการล้อเลียน และเสียดสี มนุษย์ที่เรียกตัวเองว่าสัตว์สังคมสัตว์ประเสริฐ แต่กลับอยู่กันแบบสันตติและสงบไม่ได้ ผ่านทงผลงานศิลปะ

ขอบเขตของโครงการ

1. แสดงเรื่องราวของผู้คนในสังคม ในทางประชดประชันเกี่ยวกับ การนินทาใส่ร้าย พุดจาใส่ร้าย ฯลฯ
2. ใช้รูปแบบที่เป็นจินตนาการ ซึ่งถูกสร้างขึ้น โดยการใช้สัญลักษณ์และรูปทรงที่ไม่แน่นอน ผสมกับรูปทรงของคนที่ยืนอยู่ และจัดวางอย่างอิสระ โดยเป็นผลงานที่ถูกสร้างขึ้น ด้วยรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi - Abstract)

3. สร้างผลงานโดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะกัดกรดบนแผ่นทองแดง (Etching)

4. จำนวนผลงาน 4 ชิ้น

ชิ้นที่ 1	ขนาด	120 x 80	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 2	ขนาด	120 x 80	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 3	ขนาด	120 x 80	เซนติเมตร
ชิ้นที่ 4	ขนาด	120 x 80	เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิด

ปัจจุบันสภาพแวดล้อม และสังคมมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และดำเนินไปอย่างต่อเนื่องซึ่งในความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นความเสื่อมหรือความดิ่งงาม มนุษย์จำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ต่างๆ เหล่านั้น แต่ในขณะเดียวกันเมื่อสังคมรวมไปถึงสภาพแวดล้อมโดยรวมมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์ก็เริ่มมีการแข่งขันแย่งชิงไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ลาภยศ ตำแหน่งหน้าที่การงาน และอื่นๆ อีกมากมาย มนุษย์พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจของตัวเองจนบางครั้งก็ลืมนึกถึงจิตใจของเพื่อนที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน

มนุษย์ทุกคนมีปัญหาเข้ามารุมล้อมทำให้เกิดความทุกข์ เกิดความเครียดปัญหาของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไปตามสถานะ สภาพสังคม และความทะเยอทะยานอยากได้อะไรมี บางคนยอมมีปัญหาในลักษณะที่ท้าทายและยอมรับว่าปัญหาคือแก่นแท้ของแรงขับเคลื่อนทางใจ แต่มีคนอีกหลายจำพวกที่หนีปัญหาไม่ยอมแก้ไขกลับ โยนปัญหานั้นให้กับผู้อื่น และกลายเป็นปัญหาของสังคมไปในที่สุด

มนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นพร้อมกับสติปัญญา ความรู้ สมอบที่สามารถสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ให้กับโลกและตนเอง ได้อย่างไม่มีวันสิ้นสุด แต่มนุษย์ที่เรียกตัวเองว่าสัตว์ประเสริฐกลับใช้ความรู้ความสามารถของสมอบไปกับเรื่องผิดๆ บางครั้งใช้ความรู้เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น เมื่อมนุษย์มีความรู้มากก็หาวิธี หรือกลอุบายที่หลากหลายวิธีเพื่อจะหลอกล่อผู้อื่น ใช้ทั้งคำพูดหวานล้อมหรือการพูดจายกยอตัวเอง

คำพูดต่างๆ นั้นล้วนมีส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตที่เป็นปกติ เพราะเป็นตัวนำการสื่อสารจากบุคคลหนึ่ง ไปถึงอีกคนหนึ่ง แต่คำพูดหรือวาจาของคนทีพูดออกจากปากไปมีทั้งข้อดีและข้อเสียตามมาทันที เพราะมนุษย์สามารถพูดให้คนคล้อยตามก็ได้หรือพูดจกขาวให้กลายเป็นคำพูดจาสื่อเสียดนิทา รวมไปถึงการพูดใส่ร้ายผู้อื่น ฯลฯ

มนุษย์ชอบถือเอาคำนิทาหรือข่าวลือต่อกันมานั้นมาคิดเป็นจริงเป็นจัง ซึ่งอาจเป็นเป็นเหตุผลให้ตัดสินใจผิดพลาด รวมถึงการดำเนินชีวิตแปรไประมัดระวัง ดังนั้นคำนิทาจึงเป็นเสมือนสิ่งปนเปื้อนในชีวิตที่ทำให้ความคิด และจิตใจเรางุ่นงัว โดยเนื้อแท้แล้วข่าวลือ หรือการนิทา และคำพูดต่างๆ เป็นสาเหตุของความบาดหมางมากที่สุด และยังเป็นตัวบ่อนทำลายชื่อเสียงอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิด การนิยามและคำพูดที่ไม่ดีนั้น อาจจะได้ยินไปไกลกว่าเสียงปืนใหญ่ และอาจแข็งแกร่งกว่ากองกำลังทหาร ดังนั้นคำพูดทุกคำที่ออกจากปากไปควรไตร่ตรองให้ดีว่าคำพูดนั้นไม่กลายเป็นข่าวลือ และไม่ทำลายชื่อเสียงของผู้อื่น แต่ขณะเดียวกันเราต้องเลือกที่จะรับฟัง รวมถึงการเก็บสิ่งต่างๆ มาคิดอย่างมีสติ เราไม่ควรฟังคำซุบซิบนินทาว่าร้ายลับหลัง เพราะจะทำให้จิตใจของเราตกต่ำเป็นบุคคลที่ไม่น่าคบหาหรือขาดซึ่งความจริงใจในการสนทนา

ทุกวันนี้เราได้ยินคำว่า มลพิษ ทางน้ำและอากาศกันมากแล้วแต่ปัจจุบันมลพิษทางหู เพิ่มและขยายมากกว่าหลายเท่าตัว เหตุผลมาจากสิ่งต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นดัง เช่น การสื่อสารที่รวดเร็ว หูของเราตกเป็นเป้าหมายของเรื่องไม่เป็นประโยชน์คำนิยามเป็นขยะของจิตใจ และสังคม' ดังนั้น เราจึงต้องเลือกรับฟังคำพูดแบบไหนเป็นประโยชน์และแบบไหนเป็นมลพิษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ สภาพสังคม เพราะสภาพแวดล้อมที่ปัจจุบันเห็นได้ชัดเจน อาทิเช่น การนิทาว่าร้าย พูดจากโกหก ปลิ้นปล้อน พูดจาเอาดีใส่ตัวเอง พูดจาใส่ร้ายผู้อื่นและอีกมากมายหลายปัญหา ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีให้เห็นและสามารถพบได้ทั่วไปในสังคม การนิทานมีตั้งแต่ในระดับประชาชนทั่วไปจนถึงระดับผู้นำประเทศการพูดดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก หรือเป็นเรื่องใหญ่ ย่อมเป็นปัญหาของผู้ที่ได้รับการกล่าวถึง ซึ่งทำให้เกิดความสั่นคลอน ความไม่แน่ใจ ความไม่มั่นคง ในการดำรงชีวิตและการทำงานของบุคคลผู้นั้น บางคนใช้ความสามารถเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับของผู้คนในสังคมแต่ในทางกลับกัน ก็มีคนอื่นจำนวนหนึ่งที่ทำงานน้อย หรือบางที่อาจมีความสามารถน้อยในการทำงาน แต่มีความสามารถสูงในด้านการประจบประแจงและพูดจาหวานล่อมให้ ผู้คนคล้อยตามและหลงใหล

และอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากคัมภีร์สอนของท่าน พุทธทาสภิกขุ เรื่อง ปากอย่างใจอย่างดั่งบทกลอนนี้

มี	ไม่	ว่า	อย่า	อย่า	ว่า	ปาก	ใจ
ปาก	เกิด	เป็น	ระ	ยึด	ตัว	พุด	อย่า
อย่าง	ทุกข์	คำ	แวง	มัน	กู	ว่า	เป็น
ใจ	เพราะ	พระ	ว่า	สิ่ง	ของ	ตัว	เด่น
อย่าง	ยึด	พุทธ	ฉัน	ใด	กู	กู	ปาก
หน	มัน	องค์	หลอก	ด้วย	อยู่	อยู่	เอ็บ
ทาง	ฉัน	ทรง	ยอก	ใจ	เฉย	อย่าง	เหวย
สุข	แกล้ง	แสดง	ยื้อน	ตุ	เฉย	เคย	พวก
			เลย				เรา

¹โอม พัทธนา โชติ. เข็มทิศคนแกมคิด, กรุงเทพฯ, 2548, หน้า 111.

แนวความคิด

การถูกนินทาเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ยาก เพราะผู้คนไม่สามารถควบคุมคำพูดของตัวเองได้ และยังสนุกกับการนินทา การพูดจาต่อเสียด พูดจาถากถาง และการพูดถึงกัน ในแง่ไม่ดีอื่นๆ แล้วก็ลงท้ายด้วยการไม่มีใครไว้ใจใคร และยังเป็นการทำลายความสัมพันธ์กันอย่างถาวร ทั้งนี้เพราะมีแรงบันดาลใจที่ประกอบด้วย ความเกลียดชัง อคติ ความอิจฉาริษยา และอื่นๆ แต่ทำไมใครหลายๆ คนก็ทำเหมือน กับว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และภาควงใจหากจะมีใคร ยกให้เป็น “ยอดนักนินทา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชิ้นของแต่ละศิลปิน ย่อมต้องมีความแตกต่างกัน ไปโดยสิ้นเชิง ตามประสบการณ์และความสามารถของตัวศิลปิน บวกกับแรงบันดาลใจซึ่งมีผลให้ศิลปินมีแนวความคิดในการสร้างสรรค์ รูปแบบเนื้อหาเรื่องราว รวมถึงการสร้างเทคนิคส่วนตัวของแต่ละบุคคล

จากมุมมองของข้าพเจ้าซึ่งจะนำเสนอรูปแบบวิถีชีวิตของผู้คนกลุ่มหนึ่งที่มีความทะเยอทะยานอยาก ได้อยากเป็นอย่างเกินขอบเขตของความพอดีที่มนุษย์พึงจะเป็น ข้าพเจ้าได้สร้างผลงานออกมาเป็นการเสียดสีประชดประชันในเรื่องราวของ คำพูดคูห่มิ้น ถากถาง การนินทา การพูดว่าร้าย หรือการพูดส่อเสียด ฯลฯ ซึ่งอาศัยแนวความคิดจริงของผู้คนที่ดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบันเป็นหลักเกณฑ์ อันเป็นการกำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

รูปแบบของผลงานที่เหนือจริง หรือเกินจากความเป็นจริงนี้ ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของจินตนาการที่ข้าพเจ้าปรุงแต่งขึ้นจากความคิดที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้าเองรูปแบบของงานที่ได้คลี่คลายจากสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ด้วยการตัดทอนและบิดเบือนรูปทรงตามลักษณะเฉพาะตัวและความพิเศษ ของเทคนิคภาพพิมพ์

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

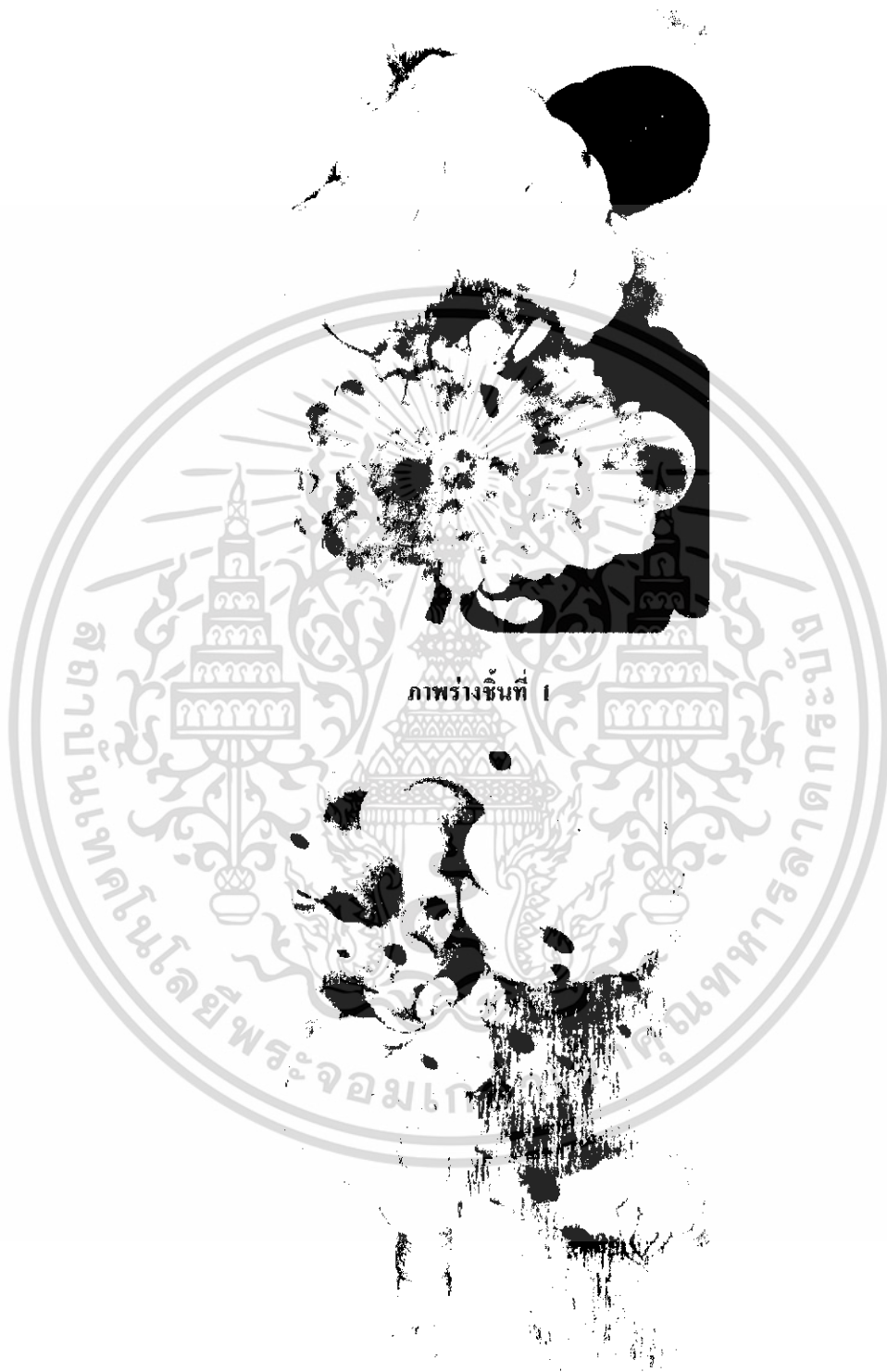
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดแรกของข้าพเจ้านี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงเรื่องราวทั้งหมดตามแนวความคิด ซึ่งแสดงออกถึงการนิเทศ การพูดจาสื่อเสียด ถากถาง ใสร้าย ฯลฯ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้จำลองและจินตนาการรูปทรงต่างๆ ขึ้นมาในลักษณะที่เหนือจริง โดยการนำรูปทรงที่มีอยู่จริงมาตัดทอนและบิดเบือนให้แตกต่างออกไปตามความรู้สึกและความพึงพอใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 นำมาขยายเป็นผลงานจริงเพราะผลงานชิ้นนี้มีเรื่องราวที่ที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้ามากกว่าชิ้นอื่น อาทิ เช่น รูปทรงที่มีอยู่หลายรูปทรง เช่น รูปทรงของเมฆ ที่ข้าพเจ้าตัดทอน และคลี่คลายรูปทรงจนเป็นรูปแบบเฉพาะตัวที่แสดงถึงความไม่แน่นอนความไร้แก่นสาร อีกทั้งรูปทรงยังแสดงถึงความอัดแน่นและพองโตเต็มไปดด้วยลมที่อยู่ภายใน และยังรูปทรงของคนที่มีขนาดต่างๆ กันไปเพื่อแสดงถึงความหลากหลายทางอารมณ์ ซึ่งรูปทรงของคนจะมีกรพ่นกลุ่มควันออกมาจากปากเพื่อเป็นการเน้นให้แนวความคิดเรื่องการนิเทศ และคำพูดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนั้นแล้ว กลุ่มคนที่มีขนาดเล็กที่ล้อมรอบรูปทรงอื่นๆ ยังแสดงถึงสังคมที่มีคนจำพวก พวกจว่าร้าย สื่อเสียด นิเทศ ฯลฯ อยู่เป็นจำนวนมาก

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างของผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนาทั้งรูปแบบเรื่องราวและแนวความคิดต่อเนื่องมาจากชิ้นที่ 1 ซึ่งในผลงานมีการพัฒนารูปทรง โดยเฉพาะรูปทรงของคนที่มีการเน้นให้มีขนาดใหญ่กว่าในผลงานชิ้นที่ 1 และข้าพเจ้ายังได้ลดทอนรูปทรงของคนที่มีขนาดเล็กออกเพื่อเน้นให้รูปทรงของคนขนาดใหญ่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริงเพราะภาพร่างดังกล่าวมีลักษณะที่ตอบสนองกับแนวความคิดได้เป็นอย่างดี อีกทั้งรูปทรงของเมฆที่มีขนาดใหญ่ซึ่งปิดบังและครอบงำรูปทรงของคนไว้ยังเป็นกรแสดงให้เห็นถึง คำพูด คำนิมทา จากผู้ครอบงำ ที่สร้างความอึดอัด บีบคั้น และไม่สามารถหลุดพ้นหรือหลีกเลี่ยงจากคำพูดเหล่านั้นได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างของผลงานในชุดนี้ ได้มีการพัฒนารูปทรงไปจากผลงานในชั้นที่ 1 และ 2 รวมไปถึงการใช้พื้นผิวที่มีค วามหลากหลาย เพื่อก่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างรูปทรง พื้นผิวและเนื้อหาในผลงานภาพร่างชุดนี้ยังได้มีการตัดทอนและมีการเพิ่มของรูปทรงซึ่งเกิดจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาจากผลงานภาพร่างในชุดแรกๆ

ในภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 และ 4 มาขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งผลงานภาพร่างในชั้นที่ 3 มีการกระจายของรูปทรงของกลุ่มเมฆที่มีขนาดเล็ก ซึ่งล่องลอยอยู่ทั่วบริเวณชั้นงานเพื่อแสดงถึงความไม่แน่นอน และไม่จริงยั่งยืนจากคำพูดของคนรอบข้างเปรียบเสมือนลมที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป แต่คำพูดเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดความสั่นคลอนต่อการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างง่ายดาย และผลงานภาพร่างชั้นที่ 4 ยังคงแสดงถึงรูปทรงของคนที่ถูกบีบรัด การถูกห่อหุ้มเพื่อแสดงให้เห็นถึงความอึดอัดจากการถูก ดูหมิ่นดูแคลน การพูดต่อเสียด ถากถาง ของผู้คนที่แวดล้อมอยู่

กระบวนการสร้างงาน

ผลงานที่สร้างสรรค์ชิ้นนี้ เป็นผลงานภาพพิมพ์ซึ่งใช้แผ่นแม่พิมพ์เป็นแผ่นทองแดง มากัดกรวด (Etching) จนกระทั่งเกิดเป็นภาพพิมพ์ร่องลึก (Intaglio process) ซึ่งลักษณะพิเศษดังที่กล่าวมาก็คือ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้ปฏิกิริยาทางเคมี ระหว่างฉนวนกันน้ำกรวดและน้ำกรวด (Acid) เพื่อสร้างให้เกิดร่องรอยลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ร่องรอยต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะกลายเป็นส่วนที่ใช้ในการรับหมึกและพิมพ์หรือกดประทับลงบนกระดาษ ออกมาเป็นภาพที่ต้องการ ซึ่งผลงานภาพพิมพ์ในชุด ศิลปินแห่งชาติดังกล่าวมีขั้นตอนและวิธีการ ในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

วัสดุและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานภาพพิมพ์โลหะ

1. แผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Pates)

- แผ่นทองแดง (Copper) ขนาด 120 x 80 cm

2. เครื่องมือในการสร้างแม่พิมพ์

- เหล็กปลายแหลม (Etching Needle)

- มีดคัดเตอร์

3. เครื่องมือในการลบแม่พิมพ์

- ตะไบเหล็กใช้สำหรับลบขอบแม่พิมพ์

- กระดาษทรายน้ำเบอร์ 1200, 2000

4. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์ ด้วยเคมี

- กรดสำหรับแม่พิมพ์ทองแดง (Hydrochloric Acid)

- ถาดใส่น้ำกรวด ทำจากพลาสติก ไฟเบอร์ หรือเซรามิกเคลือบมัน

- ถ้วยตวงน้ำกรวด

- ถูมียางกันกรวด

- หน้ากากและแว่นตาสำหรับกันกรวด

5. อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนกันกรวด

- วานิชดำ (Vanish Type · p)

- สี Spray ครอบ

- ดินสอไข (Mitsubishi Dermatograph No. 7600)

- แปรงหรือ พู่กัน สำหรับทาวานิชดำรองพื้น

6. อุปกรณ์ในการทำลาย วานิชดำ

- น้ำมันสน (Turpentine)

- น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. อุปกรณ์ในการทำความสะอาดแม่พิมพ์

- น้ำมันสน (Turpentine)
- น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)
- ผงซักฟอก
- เกลือ น้ำปลา หรือ ซีอิ๊วขาว สำหรับแม่พิมพ์ทองแดง
- แปรงสีฟัน
- เศษผ้ายืด (Cotton)

8. อุปกรณ์ในการพิมพ์ผลงาน

- กระดาษสำหรับพิมพ์
- กระดาษฟรุฟ สำหรับรองกันเปื้อน
- หมึกพิมพ์ Etching (O.P.D)
- กระดาษไข หรือ กระดาษสมุดหน้าเหลือง สำหรับซับหมึก หรือทำความสะอาด

สะอาด

- ผ้าสักหลาด สำหรับรองพิมพ์

- แท่นสำหรับพิมพ์

- กระดาษแข็งผลงาน

- กระดาษกาวน้ำ

9. อุปกรณ์ในการทำเทคนิค Aquatint

- ตู้โรย Aquatint สำหรับโรยผงยางสน
- ผงยางสน (Resin หรือผลเลือดมังกร (Dragon Blood))
- เตาสำหรับย่างแม่พิมพ์
- ถุงมือหนัง กันความร้อน
- ผากรองผงยางสน หรือ ผงเลือดมังกร
- ดินสอไข (Mitsubishi Dermatograph No.7600)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมวิธีการสร้างแม่พิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

1. นำแผ่นโลหะทองแดงที่ตัดขนาด 120 x 80 ซม. แล้วขัดด้วยกระดาษทรายเบอร์ 1200 ให้ทั่วผิวหน้าแผ่นทองแดงเพื่อลบรอยขีดข่วนและล้างคราบน้ำมันที่ติดอยู่บนผิวหน้าของแผ่นทองแดงให้หมดไปทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ ด้วยผงซักฟอกและน้ำ เพื่อล้างคราบมันที่ติดอยู่บนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้หมดไป แล้วจึงนำไปเป่าด้วยพัดลมจนแห้งสนิท

2. ทาวานิชดำที่ทำการผสมด้วยทินเนอร์ทางด้านหลังของแผ่นทองแดงทิ้งไว้จนแห้งสนิท จึงปิดด้วยเทปกาวเพื่อป้องกันรอบชุดขีดและกันน้ำกรด

3. ทาวานิชดำ (Vanish Tipc - p) ซึ่งผสมน้ำมันสนเรียบร้อยแล้ว ลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์และทำให้เรียบเสมอกันทั่วทั้งแผ่น พร้อมกับนำแผ่นพิมพ์วางไว้บนพื้นที่มีความเรียบแล้ว ทิ้งไว้จนแห้งสนิท เพื่อใช้เป็นฉนวนกันน้ำกรดต่อไป

4. นำภาพร่างที่เตรียมไว้ ไปถ่ายเอกสารลงบนกระดาษไขเพื่อนำมาป็นต้นแบบในการร่างภาพโครงสร้าง พร้อมทั้งรายละเอียดของภาพ ลงบนผิวหน้าของแผ่นพิมพ์ที่ทาฉนวนกันน้ำกรดไว้เรียบร้อยแล้วด้วยดินสอไขสีอ่อน

5. ใช้เหล็กปลายแหลมขีดผ่านฉนวนกันน้ำกรด เพื่อสร้างภาพตามเส้นที่ร่างไว้ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะต้องสร้างให้โครงการสร้างและรายละเอียดของภาพเกิดความสมบูรณ์ตามแบบที่เป็นภาพร่าง ส่วนการสร้างรายละเอียดในผลงานนั้นต้องมีการสร้างเพิ่มเติม เพราะผลงานมีขนาดใหญ่กว่าภาพร่างต้นแบบอยู่มาก จากนั้นจึงนำไปแช่ในน้ำกรดที่ผสมน้ำในอัตราส่วน 1: 2 หรือกรด 1 กิโลกรัม ค่อน้ำ 2 ลิตร

6. นำแผ่นแม่พิมพ์ไปแช่ในน้ำกรด ประมาณครึ่งชั่วโมง จนกระทั่งเนื้อโลหะที่เปิดไว้มีความกว้างและความลึกเท่าที่ต้องการ จึงนำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการกัดด้วยน้ำกรด มาล้างฉนวนกันน้ำกรดออก เพื่อสร้างพื้นผิวลงบนแผ่นแม่พิมพ์ตามตำแหน่งที่ต้องการ

7. การสร้างพื้นผิว ด้วยวัสดุอุปกรณ์ทางเคมี มีอยู่หลากหลายชนิดด้วยกัน เช่น สีสเปรย์ ดินสอไข วานิชดำ ซึ่งใช้ทำปฏิกิริยากับน้ำและน้ำมัน เพื่อให้ได้ลักษณะของพื้นผิวตรงตามที่กำหนดไว้ในขั้นตอนดังกล่าวอาจใช้เวลานานและมีการทับซ้อนกันหลายครั้ง เริ่มโดยการนำลงไปแช่ในน้ำกรดด้วยเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งใช้อัตราส่วนน้ำกรด 1: 20 คือน้ำกรด 1 ส่วน ค่อน้ำ 20 ส่วน และใช้มีเวลาตั้งแต่ 1 นาที จนถึง 6 - 8 ชั่วโมง แล้วแต่ลักษณะของฉนวนกันน้ำกรดและความถี่ลึกของพื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้นในผลงาน

เมื่อสร้างพื้นผิวลงบนแผ่นแม่พิมพ์จนครบ ตรงตามเจตนาแล้ว จึงนำแผ่นแม่พิมพ์ไปทำความสะอาด โดยการใช้น้ำทินเนอร์ผสมกับผงซักฟอกและน้ำ ล้างทำความสะอาดฉนวนกันน้ำกรดออกจากผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้หมด

8. นำผงเลือดมังกร (Dragon Blood) ซึ่งบดจนละเอียดแล้วประมาณ 2 ถ้วยกาแฟ ใส่ลงในกระบอกเหล็กที่เชื่อมต่อกับมอเตอร์ไฟฟ้า พร้อมทั้งนำแผ่นแม่พิมพ์ ที่ผ่านการสร้างพื้นผิวและล้างจนสะอาดเรียบร้อยแล้ววางลงบนตะแกรงไม้ ซึ่งอยู่เหนือกระบอกที่ใส่ผงเลือดมังกร เมื่อเสร็จแล้วจึงปิดตู้และเปิดมอเตอร์ไฟฟ้าเพื่อเป่าผงเลือดมังกรให้ตกลงสู่ผิวหน้าของแม่พิมพ์ทั้งหมด แล้วนำแผ่นแม่พิมพ์ออกมาล้างด้วยเตาไฟฟ้าที่เตรียมไว้ให้ทั่วทั้งแผ่นแม่พิมพ์

9. นำแม่พิมพ์ทาวนิชดำด้านหลัง ทั้งไว้จนแห้งสนิทจึงเปิดด้วยเทปกาวพลาสติกเพื่อเป็นฉนวนกันน้ำกรดอีกครั้ง จากนั้นทาวนิชดำบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ในส่วนที่ไม่ต้องการทำในเทคนิคนี้หรือส่วนที่สมบูรณ์อยู่แล้ว รอให้แห้งสนิท ใช้ดินสอไขมิตซูบิชิ (Mitsubishi Dematograph 7600) เขียนกันน้ำกรดเพื่อสร้างน้ำหนักและ ปริมาตรลงบนแผ่นแม่พิมพ์ โดยการใช้เวลาในการกัดกรด ดังนี้

ครั้งที่ 1 เวลา	10	วินาที			
ครั้งที่ 2 เวลา	25	วินาที	รวมเป็น	35	วินาที
ครั้งที่ 3 เวลา	35	วินาที	รวมเป็น	1.10	นาทีก
ครั้งที่ 4 เวลา	2.40	วินาที	รวมเป็น	3.50	นาทีก
ครั้งที่ 5 เวลา	3.50	นาทีก	รวมเป็น	7	นาทีก
ครั้งที่ 6 เวลา	8	นาทีก	รวมเป็น	15	นาทีก

ด้วยอัตราส่วนของกรดและน้ำ 1 : 3 กรด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 3 ลิตร และในการกัดกรดแต่ละครั้งต้องนำแผ่นแม่พิมพ์มาเขียนด้วยดินสอไขเพื่อกันน้ำกรด โดยเริ่มจากน้ำหนักขาว เทาจนถึงดำ เนื่องจากดินสอไขไม่สามารถทนต่อการกัดเซาะของน้ำกรดได้จึงต้องใช้ทาวนิชดำเป็นตัวช่วยในการกัดของน้ำกรด โดยเริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ 3 นาทีขึ้นไป และใช้สัปดาห์เป็นสัปดาห์ๆ เพื่อให้เกิดน้ำหนักที่มากและละเอียดขึ้น

เมื่อเสร็จกระบวนการของ Aqatint แล้วนำแม่พิมพ์มาล้างจนฉนวนกันน้ำกรดออกด้วยทินเนอร์ผงซักฟอก น้ำปลาและน้ำจืดล้างด้านหน้าและด้านหลังของแม่พิมพ์ให้สะอาด จึงนำไปเป่าพัดลมให้แห้ง

ขั้นตอนการพิมพ์งาน

การนำเทคนิคภาพพิมพ์ ร่องลึก (Etching) มาพิมพ์มีวิธีและขั้นตอน ดังนี้

การพิมพ์ทดสอบ ในผลงานของข้าพเจ้า การพิมพ์ทดสอบมีขึ้นเพื่อตรวจสอบภาพผลงานให้ตรงตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ และตรงตามภาพร่างต้นแบบที่กำหนดขึ้น แต่หากภาพผลงานยังไม่

สมบูรณ์ ซึ่งไม่ตรงตามความต้องการ ให้เพิ่มน้ำหนักในส่วนที่ต้องการ ตามความเหมาะสมจนเมื่อกัดทั้งเส้นและน้ำหนักที่สมบูรณ์ทั่วทั้งผลงานจึง เข้าสู่กระบวนการพิมพ์ภาพผลงานจริง

การพิมพ์ผลงาน คือ ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงาน เมื่อการสร้างแม่พิมพ์เป็นไปด้วยความสมบูรณ์ การเข้าสู่การพิมพ์ผลงานจึงเริ่มขึ้น และมี กระบวนการดังต่อไปนี้

1. นำแม่พิมพ์โลหะ ไปอุดหมึก และเช็ดหมึกออก โดยการใช้ผ้าสาหลูหมุนวนบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ไปจนทั่ว จากนั้นจึงเช็ดหมึกออกด้วยกระดาษไขอีกครั้ง เพื่อให้ผิวหน้าของแม่พิมพ์สะอาด

2. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการอุดหมึก และเช็ดหมึกออกเรียบร้อยแล้ว ไปวางบนแท่นพิมพ์ โดยใช้กระดาษฟรุฟรองด้านล่างของแผ่นแม่พิมพ์ประมาณ 2 - 3 แผ่น แผ่นแม่พิมพ์ที่วางลงบนกระดาษฟรุฟนั้นจะวางให้ด้านที่มีการอุดหมึกหงายออก พร้อมทั้งวางให้อยู่ตรงกึ่งกลางของกระดาษฟรุฟ

3. นำกระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าใช้กระดาษ Fabriano นำไปทำให้ชุ่มน้ำ ด้วยการใส่กระบอกน้ำ ด้วยการใส่กระบอกฉีกน้ำพ่นน้ำให้ทั่วแผ่นกระดาษทั้งด้านหน้าและด้านหลัง พร้อมกับซับน้ำออกด้วยกระดาษฟรุฟ จากนั้นจึงนำกระดาษ Fabriano ไปวางทับลงบนแผ่นแม่พิมพ์ที่อยู่บนแท่นพิมพ์ การวางนั้นต้องให้กระดาษขนาดก้ำแผ่นแม่พิมพ์ทั้ง 4 ด้านและวางทับด้วยกระดาษฟรุฟ 2 - 3 แผ่น จากนั้นจึงนำผ้าสักหลาดมาวางทับลงบนกระดาษฟรุฟอีกชั้นหนึ่ง

4. เคลื่อนปลายของผ้าสักหลาด ให้อยู่ใต้ลูกกลิ้งของแท่นพิมพ์แล้วจึงทำการไขเกลียวของลูกกลิ้ง เพื่อให้ลูกกลิ้งกดทับลงตรงปลายของผ้าสักหลาดจนแน่น แล้วจึงหมุนแท่นให้ลูกกลิ้ง กลิ้งผ่านกระดาษและแผ่นแม่พิมพ์ ไปจนสุดปลายอีกด้านหนึ่งของผ้าสักหลาดเสร็จแล้วจึงหมุนเกลียวเพื่อยกลูกกลิ้งขึ้นให้พ้นผ้าสักหลาด

5. นำผ้าสักหลาดและกระดาษฟรุฟ ซึ่งปิดทับบนกระดาษ Fabriano ออก จากนั้นจึงนำกระดาษ Fabriano ที่ผ่านการกดทับของลูกกลิ้งซึ่งอัดทับเข้ากับแผ่นแม่พิมพ์ จนเกิดเป็นตัวผลงานนำไปขึงกับกระดาษซึ่งใช้สำหรับขึงผลงาน โดยใช้กระดาษกาวน้ำปิดทับบนขอบของผลงาน แล้วทิ้งกระดาษที่พิมพ์ผลงานไว้ เพื่อให้หมึกพิมพ์ที่อยู่บนกระดาษแห้งสนิทซึ่งอาจใช้เวลา 3 - 5 วัน ในการรอผลงานให้แห้งเมื่อสิ้นสุดวิธีการดังกล่าวนี้ จึงจะถือว่าได้ผลงานภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์และเสร็จสิ้นกระบวนการในการพิมพ์ผลงาน

การทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Etching)

1. การทำความสะอาดแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์ผลงาน และก่อนการโรยผงยางสน หรือผงเล็ดมังก์

เนื่องจากการสร้างแม่พิมพ์ โดยเฉพาะที่ต้องใช้ฉนวนกับน้ำกรดชนิดต่างๆ หลังจากการสร้างแม่พิมพ์จะเต็มไปด้วยฉนวนกันกรด โดยเฉพาะ วานิชดำ ฉะนั้นจะต้องทำความสะอาดออกให้หมด ก่อนที่จะแผ่นแม่พิมพ์ เข้าสู่ขบวนการพิมพ์และเข้าสู่กระบวนการ โรยผงยางสน ซึ่งสามารถอธิบายขั้นตอนของการทำความสะอาดแม่พิมพ์ได้ดังนี้

1. ถ้างานฉนวนกันกรดออกจากด้านหน้าของแผ่นพิมพ์ ด้วยน้ำมันทินเนอร์ (Thinner) แล้ว เช็ดออกด้วยเศษผ้ายัด (Cotton) จะทำให้ผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์สะอาดขึ้น และเหลือฉนวนกันกรดอยู่เล็กน้อย

2. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ล้างฉนวนกันกรดออกด้วย น้ำมันทินเนอร์ในขั้นแรกเข้าสู่กระบวนการล้าง โดยการทำให้ผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ ใช้ทินเนอร์เคลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว หลังจากเทผงซักฟอกกระจายให้ทั่วผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ ใช้ทินเนอร์เทลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว หลังจากเทผงซักฟอกเรียบร้อยแล้ว ใช้ผ้าชุบน้ำ บีบผสมลงไปพร้อมทั้งใช้ผ้ายัด ขัดผิวหน้าของแม่พิมพ์ เพื่อให้ผงซักฟอก น้ำมันทินเนอร์และน้ำ ทำความสะอาดฉนวนกันกรดที่มีอยู่ให้หลุดออกจากแผ่น

แม่พิมพ์ซึ่งควรขัดด้านหน้า รวมถึง ด้านหลังของแม่พิมพ์เพื่อความสะดวก ใช้แปรงสีฟันหมุนวนบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์เพื่อให้ขนแปรงทำความสะอาดฉนวนกันกรดต่างๆ ที่มีหลงเหลืออยู่ตามซอก ของพื้นผิวที่เศษผ้าไม่สามารถทำความสะอาดได้

3. นำแผ่นแม่พิมพ์ล้างด้วยน้ำเปล่าหรือซีอิ้วขาว งานแผ่นทองแดงเป็นสีชมพูหรือสีน้ำตาล แล้วจึงล้างน้ำให้สะอาดและเช็ดด้วยน้ำมันทินเนอร์ นำแม่พิมพ์ที่ผ่านการล้างเรียบร้อยแล้ว ไปตากพิศลมจนแห้งเพื่อรอเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ผลงานต่อไป

2. การทำความสะอาดแม่พิมพ์ หลังพิมพ์ผลงาน

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการพิมพ์ ควรทำความสะอาดแม่พิมพ์ให้สะอาดเรียบร้อยทุกครั้ง เพื่อเก็บแม่พิมพ์ไว้พิมพ์ผลงานในครั้งต่อไปซึ่งการทำทำความสะอาดก็ใช้วิธีการเช่นเดียว กับการทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ ก่อนพิมพ์ผลงานดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

การบากแม่พิมพ์ หรือการลบความคมของแผ่นแม่พิมพ์

การบากแม่พิมพ์หรือการลบความคมของแผ่นแม่พิมพ์ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการใช้แผ่นแม่พิมพ์ที่มีความหนาเนื่องจากสันของแผ่นแม่พิมพ์ อาจทำให้กระดาษที่ใช้เกิดการขาดเป็นแนวตามขอบของแผ่นแม่พิมพ์ได้หรือถ้ามีความคมมากๆ อาจทำให้สักรีดขาดสำหรับร่องพิมพ์เกิดการขาดได้เช่นกัน ซึ่งการบากอาจจะใช้ตะไบเหล็ก โดยวางตะไบเอียงเป็นมุมประมาณ 45 องศา โดยบังคับองศาให้อยู่ในระดับเดิมตลอด จนตะไบเหล็กบากผิวของขอบแผ่นแม่พิมพ์ได้ลึกตามความต้องการจนครบทั้ง 4 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ถ้าได้พิจารณาความหมายของศิลปะที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และความงาม ดังจะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีความสำคัญอยู่สองส่วนคือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนเราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปทรง และเรียกส่วนหลังว่า เนื้อหา (Concept) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะก็คือ รูปทรงกับเนื้อหา¹

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์รูปทรงและสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะในเรื่องการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ รวมไปถึงการใช้ทัศนธาตุต่างๆ เช่น รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก พื้นที่ว่าง พื้นผิว ฯลฯ

องค์ประกอบศิลป์ในผลงานประกอบด้วยส่วนสำคัญสองส่วนคือ เนื้อหา และผลงานด้านทัศนศิลป์ ส่วนผลงานด้านทัศนศิลป์ สามารถวิเคราะห์ทัศนธาตุได้ดังนี้

¹ ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบศิลปะ, กรุงเทพฯ, 2544, หน้า 18.

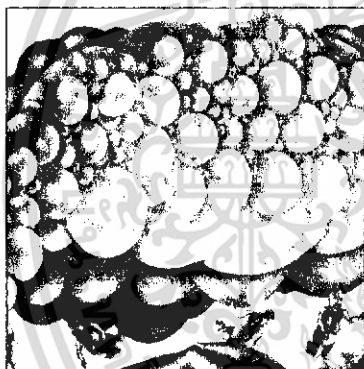
วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง (Form)

รูปทรงที่นำมาใช้ เป็นรูปทรงของเมฆที่เกาะติดอยู่กับคนซึ่งเป็นรูปทรงอิสระ แทนความหมายของความไม่แน่นอน ล่องลอย ความไร้แก่นสารของมนุษย์ หรือในอีกความหมายเป็นลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึง การถูกบีบรัด หรือการถูกรอบงำ จากคำพูด การนิทา ของผู้คนที่แวดล้อมอยู่

รูปทรง (Forms)

รูปทรงที่นำมาใช้ เป็นรูปทรงที่คลี่คลายมาจากรูปทรงของก้อนเมฆมีลักษณะคล้ายลูกโป่งที่พองเหมือนบรรจุน้ำไว้ด้วยลมจำนวนมาก แทนความหมายในแง่ของการเปรียบเทียบเสียดสีเกี่ยวกับ ความอัดอั้น ความเกียดจางคำพูดหรือลมปากที่คอยถากถางเบียดเสียด ซึ่งสามารถทำให้เรารู้สึกอึดอัด หรืออาจล่มสลายแตกดับไปพร้อมกับคำพูดเหล่านั้น

รูปทรงที่นำมาใช้ เป็นรูปทรงของใบหน้าคนมีกลุ่มควันลอยออกมาจากปากของแต่ละคน แทนความหมาย ของการนิทา การพูดจาทถากถาง ใสร้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

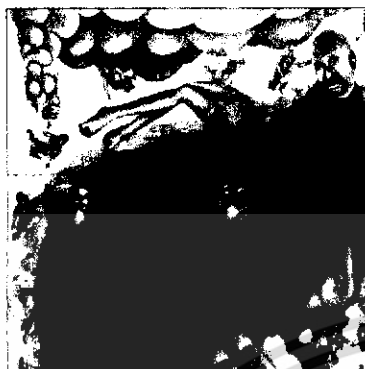
รูปทรงที่นำมาใช้ เป็นรูปทรงของคนทีลอยอยู่ และคน โคนห่อหุ้มด้วยรูปทรงของเมฆที่เป็นรูปทรง อิสระ แทนความหมายของการถูกแวดล้อม การถูก ครอบงำ และการถูกบีบรัดจากคำพูด การนิทาไสรร้าย ฯลฯ จากผู้คนที่แวดล้อมอยู่ ซึ่งคำพูดเหล่านั้นมีผลต่อ หน้าที่การงานและการดำเนินชีวิตในสังคม

เส้น (Line)

เส้นเป็นองค์ประกอบอีกอย่างที่ข้าพเจ้า นำมาใช้ในผลงานและเส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้ นั้น มีทั้ง เส้นตรง เส้นหักงอ มีทั้งเส้นหนาและบาง มีเส้นดำและ ขาวเพื่อนำมาจัดองค์ประกอบเพื่อให้ภาพเกิดความ สมบูรณ์ แต่ในแง่ของความคิดนั้น เส้นเปรียบเสมือน ขนสัตว์มีทั้งหยวนกร้าน และ ไม่มีระเบียบ เพื่อเป็นการ เปรียบเทียบกับมนุษย์ที่ว่ามนุษย์ก็มีทั้งดีและไม่ดีมีทั้ง คนที่ซื่อตรง และมีทั้งคนที่คิด โกง

สี (Colors)

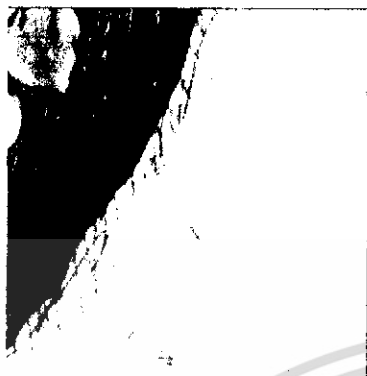
น้ำหนัก (Tone)

ผลงานที่นำมาเสนอนี้สีเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความน่าสนใจในผลงาน ระดับความอ่อนแก่และการกระจายของสีทำให้เกิดมิติในภาพ สีในผลงานมีลักษณะเป็นโมโนโครม (Monochrome) โดยใช้สีส่วนใหญ่เป็นสีดำ และสีน้ำตาลจะใช้ในส่วนที่ต้องการแสดงความรู้สึกที่แห้งแล้ง ให้ความหมายในแง่คนที่มีความใจแห้งเหือดลงทุกวันๆ เหลือแต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น และยังมีสีที่อยู่ในใบหน้าคน ซึ่งมีสีต่างๆ กัน เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกของคนที่ยึดอัดโกรธ หรืออิจฉา ริษยา

น้ำหนักในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรง และน้ำหนักยังให้ความรู้สึกประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเองอีก ด้วยน้ำหนักให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ด้วยการนำสายตาของผู้ดู บริเวณที่ติดกันจะดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดีและน้ำหนักยังทำให้เกิดความเป็นมิติ อีกทั้งยังเป็น ส่วนช่วยในการเชื่อมโยงให้แต่ละรูปทรงมีความต่อเนื่องและเกิดความสมบูรณ์ลงตัว อีกทั้งการกระจายของน้ำหนักด้วยจังหวะและลำดับขั้นของน้ำหนักนั้นก็ สามารถทำให้เกิดความรู้สึกลึกและเคลื่อนไหว แม้กระทั่งความอ่อนแก่ของน้ำหนักในรูปทรงต่างๆ ก็ยังทำให้จุดเด่นสามารถเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างเป็นสิ่งที่มียู่ตามธรรมชาติ และโดยธรรมชาติที่ว่างจะมี มิติ กว้าง ขาว ลึก ที่หาขอบเขตมิได้แต่ที่ว่างในงานศิลปะเป็นที่ว่างที่ถูกกำหนดให้มีลักษณะและมิติที่ศิลปินต้องการ พื้นที่ว่างเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับรูปทรง และทำให้เกิดความสมบูรณ์แก่งาน และสามารถทำให้รูปทรงดำรงอยู่ได้ ในผลงานของข้าพเจ้าพื้นที่ว่างส่วนใหญ่จะอยู่ในระยะหลังสุด ซึ่งข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิว และน้ำหนักลงบนพื้นที่ว่าง เพื่อให้เกิดมิติรวม ไปถึงระยะเพื่อให้เกิดการผลัดกันระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่างทั้งนี้เพื่อนำรูปทรงให้เกิดความชัดเจนลักษณะคล้ายกับรูปทรงลอยอยู่ในอากาศ ซึ่งแสดงถึงความไร้แก่นสารและความไม่แน่นอนของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์

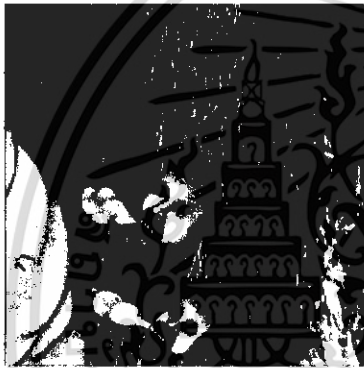
³ ชลุด นิมเสมอ, เรื่องเดียวกัน, กรุงเทพฯ, 2544, หน้า42.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในผลงานของข้าพเจ้านั้น ถูกสร้างขึ้น เพื่อเป็นตัวเสริมให้รูปทรงหลักเด่นชัดยิ่งขึ้นและยังเป็นการสร้างความหลากหลายในกระบวนการของเทคนิค พื้นผิวส่วนใหญ่จะถูกสร้างขึ้นจากปฏิกิริยาทางเคมี เช่น น้ำกรดผสมผสานกันเพื่อให้ได้ผลตามต้องการ พื้นผิวภายในผลงานส่วนใหญ่เป็นพื้นผิวของวัตถุต่างๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกนอกจากนี้ยังทำให้เกิดความน่าสนใจและทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดและความงาม จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วนคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง¹ ซึ่งกระบวนการในการสร้างสรรคผลงานล้วนต้องอาศัยทัศนระชาตต่างๆมากำหนดให้เกิด ความหลากหลาย ความเคลื่อนไหวรวมไปถึงการสร้างให้ผลงานเกิดความเป็นเด่นเป็นรอง อีกทั้งความกลมกลืนและอื่นๆ ซึ่งส่วนประกอบต่างๆเหล่านี้จะขาดไม่ได้ในการสร้างสรรคผลงานศิลปะ เพราะจะเป็นตัวที่ทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ และลงตัว

ภาพประกอบที่ 1

¹ ชลูด นิยมเสมอ, เรื่องเดิม กรุงเทพฯ, 2544 หน้า 18.

ภาพประกอบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนประกอบขึ้นจากทัศนธาตุหลายอย่างมารวมกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปทรงที่มีขนาดทั้งใหญ่และเล็ก น้ำหนักที่มีทั้งขาวและดำ สีที่มีความหลากหลายเส้นที่มีทั้งเส้นตรงและหักงอ รวมถึงพื้นที่ว่างและทัศนธาตุอื่นๆที่นำมาใช้ในผลงาน โดยการจัดองค์ประกอบให้เกิดความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับการสร้างผลงานให้เกิดความกลมกลืนนั้น อาจมีอยู่หลายวิธี อาทิ เช่น ความขัดแย้ง ซึ่งเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการสร้างงานศิลปะ เช่นการทำน้ำหนักขาวก็มักจะมีน้ำหนักดำ รูปทรงที่ใหญ่ก็มีรูปทรงที่เล็กเสมอ แต่เราสามารถลดความขัดแย้งเหล่านั้นได้ โดยการใช้การประสาน เช่น น้ำหนักขาวและดำที่มีความขัดแย้งอย่างรุนแรง เราสามารถใช้สีเทามาประสานระหว่างน้ำหนักทำให้เกิดความกลมกลืน ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านั้นมีทั้งรูปทรงที่มีขนาดใหญ่และเล็กที่มีความขัดแย้งกัน และน้ำหนักที่ตัดกันอย่างรุนแรง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใช้รูปทรงรองและน้ำหนักที่ลดหลั่นกันไปเพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนและเกิดความสมบูรณ์ในผลงาน

2. ความหลากหลาย (Variety) จากภาพประกอบที่ 1

ในผลงานของข้าพเจ้านั้นมีความหลากหลายของรูปทรงซึ่งเกิดจากความแปรเปลี่ยนของขนาดตั้งแต่ขนาดที่ใหญ่ที่สุดในหมายเลข 1 ไปจนถึง 2,3,4,5 และ 6 ลดหลั่นกันลงไป และยังมี ความหลากหลายของพื้นผิวในหมายเลข 1 ซึ่งมีลักษณะของเส้นตรงและเส้นที่หักงอ และพื้นผิวที่เกิดจากการใช้ดินสอไขในการทำเทคนิคในหมายเลข 7 ซึ่งความแปรเปลี่ยนและความหลากหลายดังกล่าว มาแล้วนั้นยังช่วยลดความน่าเบื่อและความจำของผลงาน ได้เป็นอย่างดี

3. ความสมดุล (Balance) จากภาพประกอบที่ 2

ความสมดุลหรือความกลมกลืนเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของเอกภาพ ความสมดุลทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะความสมดุลมีความหมายรวมถึง ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง

ความสมดุลในธรรมชาติเกิดขึ้นได้ 2 วิธี คือเกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และเกิดจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน โดยมีความขัดแย้งในเรื่องของรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ และมีขนาดที่ต่างกันแต่ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงขนาดเล็กเป็นตัวประสานระหว่างรูปทรงที่มีขนาดต่างๆกันเพื่อให้เกิดดุลยภาพขึ้นภายในผลงาน

¹ ชลูด นิ่มเสมอ, เรื่องเดิม, กรุงเทพฯ, 2544, หน้า 128.

4. สัดส่วน (Proportion) จากภาพประกอบที่ 3

สัดส่วนเป็นกฎเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาดในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระนาบ รูปทรง การสมส่วนนั้นจึงรวมไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม กลมกลืนของ สี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วยในขณะเดียวกันสัดส่วนจะเป็นตัวช่วยในการ เน้น อารมณ์ความรู้สึกของผลงานให้ขึ้นไปตามความต้องการของศิลปิน ดังเช่นในผลงานของ ข้าพเจ้า ซึ่งมีลักษณะของคน พื้นผิวขนาดของเส้นที่แตกต่างกัน ตั้งแต่เล็กไปหาใหญ่และใหญ่ไปหาเล็กมีความขัดแย้ง ความเป็นเด่นเป็นรอง มีความสมดุล และจังหวะประกอบกันขึ้นโดยการจัดวางของรูปทรงต่างๆลงในผลงาน เพื่อให้เกิดความหลากหลาย

5. ความเป็นเด่น (Dominance) จากภาพประกอบที่ 1

ความเป็นเด่นตามธรรมชาติแล้ว คือการที่รูปทรงๆหนึ่งมีความน่าสนใจมากเป็นพิเศษ อาจเป็นเพราะน้ำหนัก รูปทรงที่มีขนาดใหญ่ หรือเป็นรูปทรงที่แสดงถึงเรื่องราวได้มากที่สุด ในขณะที่รูปหลักแสดงถึงความเป็นเด่นรูปทรงอื่นๆ ที่มีอยู่ภายในภาพก็จะตกเป็นรูปทรงรองไปในทันที ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านั้น รูปทรงหมายเลข 1 มีความเป็นเด่นด้วยขนาดที่ใหญ่และด้วยน้ำหนักที่เข้มที่สุด ขณะที่ขนาดของรูปทรงอื่นๆที่มีขนาดและน้ำหนักที่อ่อนกว่าทำให้เกิดการเป็นรองตามลำดับหมายเลข 2,3,4,5,6 และ 7 สดหลั่นกันลงไป

6 การเคลื่อนไหว (Movement) จากภาพประกอบที่ 4

พลังการเคลื่อนไหวในผลงานเกิดขึ้นจากลักษณะการใช้เส้นแสดงทิศทางต่างๆในผลงานอาทิเช่น การพุ่งออกหรือพุ่งเข้าของรูปทรงคนที่อยู่ในพื้นผิวที่เป็นขน และการจัดองค์ประกอบของรูปทรงคนขนาดเล็ก ได้มีลักษณะล่องลอยอยู่ในอากาศทำให้เกิดการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทัศนศิลป์ เรื่องราวและรูปแบบได้ถูกพัฒนาเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้สอดคล้องกับแนวความคิดและการสร้างสรรค์ ซึ่งแสดงถึงสภาพแวดล้อมของมนุษย์ที่เต็มไปด้วยคำพูด ที่สื่อเสียดต่างๆ นานา อีกทั้งคำพูดถากถาง การพูดจาว่าร้ายรวมไปถึงการพูดหลอกลวงด้วยการใช้รูปทรงของคนที่มีกลุ่มควันพุ่งออกจากปากเพื่อแสดงถึงแนวคิดดังกล่าว และรูปทรงของเมฆที่แสดงถึงความไร้แก่นสาร ความไม่แน่นอนจากคำพูดเหล่านั้น

การสร้างผลงานศิลปะชุดนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปทรงและการจัดองค์ประกอบเพื่อให้มีความเหมาะสมกับเรื่องราว เนื้อหา และรูปแบบของศิลปะบนพื้นฐานทางเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ นั่นคือเทคนิคแม่พิมพ์โลหะ (Etching) ซึ่งมีลักษณะพิเศษอยู่ที่การกัดกรดและฉนวนกันน้ำกรดมาทำปฏิกิริยาทางเคมี เพื่อดำยทอดภาพผลงานให้เป็นไปตามแนวทางการคิดที่ต้องการ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้า ได้พบปัญหาที่เกิดจากการสร้างภาพร่างที่ยังไม่สมบูรณ์ ก่อให้เกิดความสับสนกับแบบภาพร่างซึ่งไม่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดได้อย่างเต็มที่ และยังส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่ล่าช้าอีกด้วย ปัญหาอื่นที่พบคือน้ำหนักของรูปทรงมีน้ำหนักไม่ได้ตามต้องการทำให้รูปทรงดูแล้วแบน ไม่มีมิติทำให้ผลงานขาดปริมาตร และขาดความสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ การแก้ปัญหาในเรื่องภาพร่างนั้นเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานควรทำภาพร่างให้สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปขยายเป็นผลงานจริง และเพิ่มทัศนธาตุเพียงเล็กน้อยเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ส่วนการแก้ปัญหาของน้ำหนักที่ไม่ได้ตามต้องการ ใช้กระดาษทรายที่มีความระเอียดรูปเบาๆบริเวณที่ต้องการให้เกิดแสงเงา ซึ่งจะสามารถช่วยให้เกิดปริมาตรและความสมบูรณ์ในงานเพิ่มขึ้น จากการสร้างสรรค์และการแก้ไขปัญหา ทุกๆขั้นตอนในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลดังกล่าวน่าจะเ็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจได้พอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สงกรานต์น้ำลาย 1 ปี พ.ศ. 2548
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	120 x 80 cm.
ปี พ.ศ.	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สงครามน้ำลาย 2
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	120 x 80 cm.
ปี พ.ศ.	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สงกรานต์น้ำลาย3
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Fiching)
ขนาด	120 x 80 cm.
ปี พ.ศ.	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สงครามน้ำลาย4
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
ขนาด	120 x 80 cm.
ปี พ.ศ.	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย ชำนาญ จงไพบูลย์

เกิด 7 ธันวาคม 2525

ที่อยู่ 149 หมู่ 1 ต.คอนแอสลอป อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี 71170

การศึกษา

- โรงเรียนวัดคอนแอสลอป
- โรงเรียนทุ่งทอง
- วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- ผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. **ทำงานแบบยอดมนุษย์**, กรุงเทพฯ: ชัดเชตมีเดียจำกัด, 2547.
 ชลูด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ**, กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2544.
 ธรรมทานมูลนิธิ. **ปฏิทินธรรม**, กรุงเทพฯ: ตาตา พับลิคชั่นจำกัด, 2548.
 พระราชินีโรธรัสสี คัมภีร์ปัญญาวิศิษฎ์. **พระธรรมเทศนา**, กรุงเทพฯ:
 บุญศิริการพิมพ์จำกัด, 2547.
 โอม พัฒนาโชติ. **เขมรทิศความคิด**, กรุงเทพฯ: ก๊อด ก็ฟวิ้ง, 2548.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้